

O svatém Floriánovi

Sv. Florián (zemřel r. 304)

Velitel pluku propuštěný ze římských legií. Narodil se v Cetii (dnes Zeiselmauer u Vídně) a za vlády císaře Diokleciána byl jednou z obětí jeho zásahů prostřednictvím čtyř protikřesťanských ediktů z let 303 a 304. Dnešní území Rakouska do té doby patřilo římské provincii Noricum a císař Dioklecián tuto provincii připojil k Pannonii. V okolí dnešního Lince, v městě Lauriacum (neboli Lorch) u soutoku Enže s Dunajem, dal jeho místodržitel Aquilinus pozavírat a usmrtit mnoho zdejších křesťanů. Když se to Florian dozvěděl, spěchal křesťanům na pomoc. Nebyl však dostatečně opatrný a po několika dnech byl zatčen a pod neustálým týráním měl zapřít Krista. Protože se nechtěl za žádnou cenu víry zříct a soud nevezal ohledy na jeho zásluhy v armádě, jeho bezúhonný život, vydal ho do rukou katů. Ti mu přivázali na krk mlýnský kámen a hodili ho do řeky Enže. Ostatky sv. Floriána byly v 11. století rozděleny, část z nich byla převezena do Říma, část do Krakova (stal se jedním z polských patronů) a z Polska byla za Karla IV. malá část jeho relikvií převezena do chrámu sv. Víta v Praze. Relikviář má však rovněž katedrála v Olomouci, kostely na Kladně, v Jaroměři, v Havlíčkově Brodě a jinde. Tyto maličké kousky Floriánových ostatků měly ve středověku chránit města před požáry, poněvadž Florián, umučený ve vodě, se stal patronem hasičů. Obraz sv. Floriána se objevoval na obecních pečeti, městských branách, kostelních věžích, na zvonících a jeho sochy se stavěly na návších a náměstích. Na Hané ještě v minulém století hlásil ponocný : " Chval dobrý duch Hospodina i Ježíše, jeho Syna. Odbila desátá hodina, milý svatý Floriáne, tohoto městečka patrone, chraň nás od ohně. "

Až narazíte na sochu vojáka s přilbou a nádobou na vodu v pravé ruce, jistě se bude jednat o mučedníka sv. Floriána.